ชื่อโครงการ การเปรียบเทียบการพูดและการเขียนจากการเล่าเรื่องของเด็กออทิสติก
ชื่อผู้วิจัย นางสาวพราวพร อ่วมเจริญ
หน่วยงานที่สังกัด นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
แหล่งทุนอุดหนุนการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีที่เสร็จ 2557

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและการเขียนสะกดคำ ชนิดของคำ ชนิดและโครงสร้างของวลี ประโยค รวมทั้งสัมพันธสารจากการพูดและการเขียนเล่าเรื่องของเด็กออทิสติก ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักเรียนออทิสติกโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 7 คน โดยให้นักเรียนแต่ละคนเล่าเรื่องคนละ 8 เรื่องจากแผ่นภาพที่กำหนดให้ 8 ภาพ แบ่งเป็นการพูดเล่าเรื่อง 4 เรื่อง และเขียนเล่าเรื่อง 4 เรื่อง การเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้เรื่องเล่าที่นำมาศึกษาทั้งสิ้น 56 เรื่อง

ผลการศึกษาพบว่าการพูดเล่าเรื่องมีอัตราการปรากฏรูปแปรของพยัญชนะทุกชนิดที่ปรากฏร่วมกันมากกว่าการเขียนเล่าเรื่อง ส่วนการเขียนเล่าเรื่องมีอัตราการปรากฏรูปแปรของสระทุกชนิดที่ปรากฏร่วมกัน รวมทั้งวรรณยุกต์มากกว่าการพูดเล่าเรื่อง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและการเขียนสะกดคำของเด็กออทิสติกพบว่าส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน

ด้านการใช้คำ วลีและประโยคพบว่าการพูดเล่าเรื่องปรากฏจำนวนคำ วลี และประโยคทุกชนิดมากกว่าการเขียนเล่าเรื่อง เมื่อพิจารณาคำและวลีพบว่าชนิดของคำที่ปรากฏมากที่สุดในวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองรูปแบบ คือ คำนาม ส่วนชนิดของวลีที่ปรากฏมากที่สุดในวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองรูปแบบคือ นามวลี ทั้งนี้โครงสร้างนามวลีที่ปรากฏจากการพูดเล่าเรื่องคือโครงสร้างแบบหน่วยหลัก ส่วนโครงสร้างนามวลีที่ปรากฏจากการเขียนเล่าเรื่องคือโครงสร้างแบบหน่วยหลัก-หน่วยจำนวน

เมื่อพิจารณาประโยคพบว่าวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองรูปแบบปรากฏการใช้ประโยค 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคสามัญ ประโยคซับซ้อน และประโยคผสม โดยประโยคสามัญเป็นประโยคที่ปรากฏมากที่สุดในวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองรูปแบบ โครงสร้างที่ปรากฏมากที่สุดคือโครงสร้างแบบกริยาอกรรม ส่วนโครงสร้างประโยคซับซ้อนที่ปรากฏมากที่สุดจากการพูดเล่าเรื่องคือโครงสร้างแบบประธาน-กริยาสกรรม-กรรมตรง ส่วนโครงสร้างที่ปรากฏมากที่สุดในการเขียนเล่าเรื่องคือโครงสร้างแบบกริยาสกรรม-กรรมตรง

ด้านการวิเคราะห์สัมพันธสารพบว่าวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองรูปแบบปรากฏวิธีการเริ่มต้นเรื่องด้วยการกล่าวถึงตัวละครมากที่สุด การพูดเล่าเรื่องปรากฏการลงท้ายด้วยการใช้วลียุติเรื่องเล่ามากที่สุดและการเขียนเล่าเรื่องปรากฏการลงท้ายด้วยการแสดงบทสรุปของเหตุการณ์ในเรื่องมากที่สุด ด้านการเชื่อมโยงความสรุปได้ว่าวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองปรากฏกลวิธีการเชื่อมโยงความร่วมกัน 4 ประเภท ได้แก่ การอ้างถึง การใช้คำเชื่อม การซ้ำ และการเชื่อมโยงคำศัพท์ ส่วนการละไม่ปรากฏในการพูดเล่าเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบค่าร้อยละของการเชื่อมโยงความแต่ละประเภทพบว่า การพูดเล่าเรื่องปรากฏการใช้คำเชื่อมและการซ้ำมากกว่าการเขียนเล่าเรื่อง ส่วนการเขียนเล่าเรื่องปรากฏการเชื่อมโยงคำศัพท์และการอ้างถึงมากกว่าการพูดเล่าเรื่อง

คำสำคัญ : การพูด/การเขียน/โครงสร้างในภาษาไทย/สัมพันธสาร/ออทิสติก